

Sol`støv

Daniel Thorsted

Copyright © 2022
Printed in Denmark

- De sagde jeg var deres Far

Klar fotografisk øjebliks hukommelse indeholdende
datidens lyd og stemme, samt
efterløbende/ovenstående
kommentator'tredjepersons-samtalene tilhviskelser
af samfunds perifer subjektiv art, muligvis
tilhørende ens relations'familære perspektivs
forståelser for det set skete, dersom synes tillært
udfra både realtiden og deslige, min egen persons
erfaringer.

Jeg giver ved mine tanker og ideer indholdet til det ophav dersom jeres lysende bevidsthed kan tilkoble sig for at tage fra

"Du"

-Jeg

"Mine øjne, må vendes til dine gnistrende floder af farveskiftende og blinkende glastårer"

- Vi må dø for sjældent sammen med hinanden

"Jeg ved at det ikke var solen der blindede mig dengang for den anden sides forbindelse til nattens tredje"

- Enhedens absolution har opbygget sit væsens højdepunkt under mit hjertes rytme, men jeg må ikke slippe dets krav om magt

Og

/ Du taler vores ord højt i verdensrummet uden tid /
hvorved jeg der glemmer at blive / fordi drømmen
rodfæstes / for at mindes tidligere /
evighedsenglers'sang' igennem livets universelle
streng som / jeg ér / for dig / og du: Giver ved
vores tanker, indholdet til det ophav dersom deres
lysende bevidstheder tilkobler sig, for at kunne se,
morgendagens mening ved 'for.

Jeg tænker tit på dem
hvis ansigter for os
Fik en kortvarig plads
I denne livets historie.

Vi fik
Et
Hjem
Idag

Du bruger dit
Vi
På den rigtige måde
Som du
Malede vores ord
På væggen
Tusinder af gange
Så jeg
Nu sidder tilbage
I et tankeunivers
Af nye splintrede
Indtryk og følelser
Hvorfra dine nætters oplysning
Igen genkalder hendes virke
Foran mig og bagved deres
Overbevisning.

WIPO.7:

For virkeligheden
Ejer ingenting
Det ved jeg
Når mine drømme
Fortæller mig om deres fremstilling
Af dén for jeg 'hvorfra vi kom / med lyset ud fra
himlens øjeblikkelighed.

Jeg ville næsten
Kunne forklare
Dig
Hvordan jeg

/ lægger universets ansvar på mine skuldre / men til
hvis glæde, hvis alt du blot vil / er at / fødes på 'ny /
hvorved / Jeg, som ikke længere tilkendegiver /
mine egne hemmeligheder, fra ham som gik, mine
sporbare længder: før mig, og som til min evig
hukommelse, netop Ikke tilskrev os alle, al tidens
tanker og drømme hans, til dét, som vi i
fællesskabets spørgsmål, ikke kunne søge, dengang
/ hvor jeg lod dig, tydeliggøre mit retfærd, ved
påstanden om at kunne være, hos både den døde og
den levende, på én og samme tid, fordi I,
øjensynligt, er som jeg / hos mig.

Vi er blevet
Gode venner
Med hans bankmand
Og hvis pengene
Tegner sig uhensigtsmæssigt
Hæves de ikke før
Opløsningens neuron-supertanker
Synkende har sig forlagt
Et sted efter himlens
Rejse.

"Jeg har A og B, men mangler mit (vores)
efterkommende morgendags skabene
virke'til'ligheds konstruktionelle idé effektuelle
årsags-faktuelle C; Så Hvor er du?"

- Jeg nægter at forurene dig med mine persona
designs.

- Men må jeg ikke nok tatovere dig?

"Kan du ikke gøre som du vil, uden jeg?"

- :)

Hvis jeg er den
Som jeg tænkte
Og Du skrev

/ Hvorfor har vi så ikke /

Hvis jeg dør
Og bringer dig livet
Giver du så mig
To glas vand?

Efterdrøm:

På bordet står en skål
Jeg har fyldt med dem
Som materialiserende blev
Subjektifiseret udfra min
Næste 'skabelsesevne
Og det første øjeblik
Du erkender
Hvad vi kan gøre for hinanden
Ligner din lejlighed deres
Realitets realiserende, utopiske
forædlingsmekanismer
For Uden dig og mig var intet
Som det ér
Og skønt fuglene plukker af din puls
Og havet beriger dets eksistens
Med fortællinger til dem, om os
Ved vores øjne imod væggen
Der fremmanede tusinder af ord
Hos dine imaginære tanker
Ændres det ene umuligt
For Dig og mig, vi er alt.

"Og?"

(Årrækken som dansen imellem de to har udlevet,
forventes blot at imødekomme dets eget ønske, om
verifikation af dens egen sang, omkring sig selv /
som efter solen der har begivet sig ind igennem
natten, der véd hvordan dets du, ved givne

muligheder, kan tilvælge sig at se ud / efter
'drømmens tilknytning)

Du må gerne
Tale til mig
Igennem nattens tredje
Hvorved jeg vil forsøge
At svare

"Gid ønsket mit om varig glæde ville forløse sig
åbenbarende for mig i hjemmet mit"

-Vores liv er med vores tanker mangt og meget, og
holdbarhedsdatoen for følelsen inde boende i ens
indre kan om muligt, forestå sig at forlænges med
forestillingernes erindringsevne.

"Hvordan det, hvis alt jeg ser, er som den døendes
tyngde af efterårets sidste lærkesang, vil jeg kunne
genkalde historiens toner?"

-Som radiosignalet der farer ud igennem kosmos,
med hele vor tids transmission i ryggen, har vi
således ikke også mulighed for at byde lærkens
flydende toner, ned til dig og dine bydende øre.

"Må dine øjne bevares og opmuntres ved min
glædelige taknemmelighed"

- / Men hvorfor lige en lærke?

Jeg går aftenture
Ovenover tankernes uendelige hav
Og plukker derfra ofte
Med en dråbe
En stemme fri;
Og Jeg, som der står
Med mit lyttende øre og altid søgende blik -
Beskuer dens indhold
Af udsendende liv
Og jeg føler mig der hos enhver jeg finder, ganske
utrolig taknemmelig og...

"To billeder siger mere end tre tusind ord"

Du svæver et sted derude
Indeni mig
Og jeg vil gerne vise dig
Min verden
Men du ser den allerede
Og hvis du engang vil stå foran mig
Må du der gerne holde mine ord
Så jeg dig umuligt kan forandre
Mere end hvad du selv tror.

Presentfull attachments:

Hvis jeg går med årsagen til de første skridt imod fremtiden, og du går og reflektere dine øjeblikks sødmefulde billeder til min forestillingsverdens-scenarie-opbyggende fantasi, fra gårsdagens nætter eller tidligere liv, hvorved hvilke drømmene dine, disse så må være og ér, og som jeg så videre derfra, ofte lader handlingsfrekvensen hos mig selv, reagere følelsesmæssigt på, netop fordi dine imaginære italesættelsers opad 'faldende skønheder, er som de er, for os alle.

Hvad eller hvem gør det så dig til?

Jeg designer
De mennesker
Jeg møder
Med mit

Ord

Du som smiler
Glad og let
Så vores vejr
Blåt ér sol
Find din vej
Hvor end du vil
For så vil vi
Altid glædes dermed

"Altså, det er jo det indre der tæller"

Jeg er ved at bygge dig
En unik og enestående
Position

//

/

//

"Zeus og kartofler, 1kr"

Jeg så mine børns
Velfungerende integration
Af både den ene
Og den anden "side"
Og håbets indeværende Tredje evige
Holdte dem smukt oppe på benene
Sammen med deres
Faders erfaringstilrådelige fjerde 'fremtid
Dengang jeg strategisk
Valgte deres selvstændigheds
Opbyggelige perception, for dem
Udfra min egen forestillingsevne
Hvis beslutningsproces, hos jeg
Du hjalp mig med.

Jeg kan mærke
Og forstå
Og se
At "Vi ér som et"
Er Verdenen som min forrige
Tanke skabte
(Før) virkeligheden
Og dens klareste sandhed.

Over os
Øverst
Efter natten
De første ord

Spejlende svar.
Kvantificering af idealernes billeder.
Livslinje abstraktion.
Tilfældige selvfølgeligheder.

Enhedsceleformationsunivers.
Målsøgende udviklingsviljer for personligheds
tilegnelser for
skriftsprogs-motivationer.

Velkendte kreativitets-kapitaliserende
samfundsrelationer.
Nedadgående forestillings efter 'tids-næste
hjemkaldelser.

Kronologik.

- Hvad fanden skal jeg snart stille op med os to

Kan du så se at komme ud af den telefon
Så du kan give verden
Til min søn.

Jeg hviler mit hoved i dine hænder;
Imens jeg svarer på udvalgte stemmer
Dersom søger min flyvske opmærksomhed
Men ingen kan rigtigt vide
Hvilke byer jeg med dem går til
Eller hvilke veje jeg derhos "noget" forandre / med
tankerne / de enkelte lys i natten, som jeg for altid
vil holde, så meget af. Som; du ser og har set mig /
og ved drømmenes vilje / opfostre vi to, nye
virkeligheder, for andre end dem som vi vil / de ér /
også ligeså / vil du der mig "aldrig" forklare,
grunden til hvorfor / jeg (ikke) er den som jeg for
altid skal være / for dig og for alle andre / for jeg er
jo blot både og / hverken mere eller mindre / én
eneste verden iboende mine egne hænder.

Anskue;

"Hvis jeg kunne" ;

Få min indre personifikation af et emne til at verdensmaterialisere sig ud 'fra en tanke'stemme'baseret-glædeskarakter-relation, så den fik virkelighedens eneste og ægte dagslys at se for første gang / ville jeg derfra begejstret og umætteligt ikke kunne benægte dets dertilhørende personligt indeholdende semitalent, bestående af frit-afsikrede kommunikationslinjer til åbenlysning af realtidens direkte implikation, fra øverste etages principielle inspirationskilde 'bølger som jeg selv, og med den som afsender, fremføre til-underbevidsthedens vandhånds 'tankeguide i dem for deres, fortsatte videreførelse af samfundets statiske videns opbyggende udvikling af tankevirksomhedernes handlingsbestemmende adfærdsmønstre som "vi vil" hvad vi vil.

"Men det kan jeg jo heldigvis ikk"

Jeg kan stå
Som verdens udgangspunkt
Eller centrum for alt lys
I den eneste evighed
Jeg forventer jeg kommer til at opleve
Og tænke at jeg, burde glæde mig noget mere
Med alle menneskene omkring mig
Men jeg fortvivler
Over hvad at sige
Og over hvilke ord at bruge
Så jeg tænker dem istedet
Hvorefter de taler dem ud
Senere på dagen
Så jeg enkelte gange
Begræder mig selv vågen
Fordi ingen andre end jeg selv
Og mig
Forstår ensomheden
Og ansvaret
Og betydningen
Og meningen
Som jeg har valgt at se på
Mit liv med "nutiden"
For; Hvis ingen fremførte deres livs øjeblik
I midten af arenaen
Var der heller ej intet tilknyttende familiært
publikum
Til følge
Som ikke selv skulle kunne forblive
(U)Identisk
Med ("Årsags 'individets virkeligheds

frembringelse udfra hans egen forestillingsevnes
Spejlbilledlige periferi")
Med den anden side
End den "Jeg" kendte som
Min.

En eller anden
Handlingsbestemt beslutning
Kan (næsten) altid købs' rekrutteres
For et udtalt "ti"

Over hinandens himmelhorisont
Fortæller du mig om alle de historier
Vi kunne være;

//

"Påkaldte jeg din lidenskabs genopståen hos dig,
tænker jeg ikke at vi har brug for forbehold"

- De mest nåderige folk jeg kender, har set deres
medmennesker komme forandrede tilbage fra
nattens mørke, og de har ligeså erfaret, hvordan
man sjældne gange kan blive nødsaget, til at sende
dem igennem dén igen.

"Hvem overbringer du så derfra dine tanker for? Og
hvilket hos dig kan derfra tillade dig at vælge,
hvilke tanker som jeg måske udgår med fra
drømmene, dersom er u'hensigtsmæssige for vores
fremtidige singularitet?

/

"Hun står i baggrunden med hendes altid
forandrende statur og væsen, bærende på hendes
eneste barn, og barnet opretholder med hende, i sit
indre, det næste som hele deres
fælles'sammenholdte univers's-virkelighed, skal
føres (tilbage) med deres Far's solrige'lys fremtil"

- For hun er sammen hos hendes evige i ham, og de

to, må der, som hos nattens forestilling leve der
sammen, for at kunne viderebringe dagernes
fortsættende liv, frem til altidens varige nutids-
skabelse, udfra, deres eneste søn, dersom står
forrest.

"Og jeg /

Hvorend vi er
Er jeg

Sprænglærd realitet;

- Jeg forbinder din tid til én enkelt stemme

" Din historie og din person har som premiere hos mine professioner først, for efter 'siden mine egne oplevelser og oplysninger, kan dine først blive givet til livet, udfra jeg"

- Hvilket måske samtidigt kan sidestilles med svaret til hvorfor, du har valgt de deltagende relationer til dine dage, som du har, i din tid?

" Jo mere omfangsrig deres hav af individualitet har ladet sig frem springe, jo mere egenrådige synes de at kunne være, ligeså for mig, som for dem"

- / Du kan betræde inspirationen, vi skal imødekomme hos vores indre, også forsvinde som et fragmenteret mindes usete glemsel, så at vi blot står tilbage med indholdet af noget, som du har sat dine spor i, og vi kan umuligt frem 'belyse din hele påvirkning, før at det allerede er sket.

" I kender min mening, ikke igennem ordene eller stemmen, men ved hvorfra jeg blev sendt og til derhen, hvor jeg går"

- / Med dig, og med dem.

Til alt det
Jeg ikke kan se
Har jeg troen

Where should
One
See

Spejl
Dig I fortiden

Jeg kan ikke forklare
Hvor mine ord og tanker har
Taget på ferie til
Men jeg mangler dem
Nu heller ikke
Særligt meget
Fordi når den ene og den anden side
Ikke gider at efter tale ethvert sekund på dagen for
mig
Inde i mit dialogiserede hoved
Så har jeg dine krystalklare drømmesyn
at læse dig ved fuldt ud igen
Og den slags søvn der virker
Sådan absolut i dets form
Er også ligeså dén slags for mig
Der oftest muliggør den næste
Af de skønnere
Lysende opvågninger.

